

Silahları Yoktu Hepsi Sivildi

– hatice-kilinc · 25 Mayıs 2026

Bundan 33 yıl önce, 24 Mayıs 1993'te Elazığ Bingöl karayolunda hain PKK terör örgütünün kahpe saldırısı sonucu şehit edilen 33 silahsız mehemtçigimizi rahmet, minnet ve dualarla yâd ederken, terörü ve desteklerini lanetliyorum.

TARİH:24 MAYIS 1993

YER :ELAZIĞ BİNGÖL KARAYOLU BİLALOĞLU MEVKİ.

Malatya'dan iki sivil midibüse bindiler. Hepsi sivil giysili, üniforma ve postalları çantalarında. Hiçbirinde silah yok, kendilerine refakat eden tek bir askeri personel de yok. Saat 18.00. Bingöl'e 10 kilometre var. Dağlık, dar bir yol. Birden silah sesleri yankılanıyor. İlk virajı geçtiklerinde, 50 PKK'ının karşı yönden gelen Bingöl Tur'a ait bir otobüsü durdurup, çoğunluğu terhis olmuş ya da dağıtım giden sivil erlerden oluşan 50 yolcuyu esir aldığını görüyorlar.

Şoföre bağırlar; "Geri dön!"

Şoför oralı olmaz.

Zaten 4 saatlik yolda 3 mola vermiş.

Otobüsün kapısını, 'Orada ben yoktum' diyen ve hala beslediğimiz Şemdin Sakık, o zamanki adıyla 'Parmaksız Zeki' açıyor.

OSMAN PARTAL ANLATIYOR

Trabzonluyum. İki midibüsteki toplam 50 askerden biriydim.

Van-Özalp'taki birliğime gidiyordum. Yol boyunca gereksiz molalar veren şoför, bir ara lastik patladığını söyleyip durdu.

Lastiğin patlamadığını, krikoya dokunmadığını gördüm.

Aksın altına girdiğinde birileriyle konuşma yaptığını duydum.

Galiba telsizle konuşuyordu. Şemdin Sakık; "Eylem planlanırken buradan askerlerin geleceğini bilmiyorduk" diyor. Yalan söylüyor. Çünkü ilk otobüsün en ön koltuğunda oturuyordum.

Yolumuzu kestiklerinde şoförün kapısını bizzat Sakık açtı.

Toprak rengi üniforması vardı üzerinde, aynı renk kasketi ters takmıştı. Omzundaki tüfeğin namlusu yere bakıyordu.

Şoföre, diğer otobüsün nerede olduğunu sordu.

"Arkada, geliyor" cevabını aldı. İki dakika sonra diğer otobüs düştü pusuya. Yani bizi bekliyordular.

DOĞULU - BATILI DİYE AYIRDILAR...

Gece yarısına kadar teröristlerle yürüdük. Mola verildiğinde niçin kaçırdıklarını, amaçlarını sorduk. "TC ateşkes ilan edince, iki gün içinde sizi serbest bırakacağız"

dediler. Saat 01.00 sularıydı. Sakık'ın talimatıyla tek sıra olduk. Şemdin Sakık nereli olduğumuzu sorup, Doğulu - Batılı diye bizi iki gruba ayırdı.

Sakık, doğulu olmayan benim de içinde olduğum 34 kişinin eğitim kampına götürülmesini söyledi.

Dağda koşar adım yürümeye başladık. Bize eşlik eden teröristler sürekli değişiyordu. Toplam 300 kişiydiler. Bir köye gittik.

Kapısını çaldıkları evlerden başka teröristler çıkıp gruba katıldı. Kimi terörist evlere gidip istirahat etti.

Bir ahıra soktular bizi öldürmek için. Sonra vazgeçtiler. Tekrar yürümeye başladık.

Sabahı göremeyeceğimi düşünüyordum. Yıldızlara son kez bakıp annemi, babamı, köyümü düşündüm.

Bir ırmaktan geçerken su içtik. Dağ yoluna çıktık. Davranışları sertleşti.

Durdurdular. Saat 03.00 sıralarıydı. Yolun kenarına dizilmemizi istediler. Kol kola girip sıklaşmamızı istediler. Yanımdaki arkadaşşıma 'Devrem bizi vuracaklar' dedim.

DEVREMİ ÖLÜ GÖRÜNCE BAYILDIM...

Sinirden titriyordum. Kalaşnikof, Bixi ve Kanasların

emniyetlerini açtılar. Sonumuzun geldiğini anladım, kelime-i şahadet getirip kendimi yere attım.

Taramaya başladılar. Dizime bir mermi isabet etti. Vurulanlar üzerime düşüyordu. Kafamı koruyordum.

Hepimizin öldüğünden emin olmak için yüzlerce mermi yağdırdılar. Gittiklerini, seslerin uzaklaşmasından anladım. Altı yedi arkadaşım sağdı henüz.
Diğerleri paramparçaydı. Can çekişenler, hırıldayanlar,
ağlayanlar, inleyenler...

Su istiyorlardı.
'Anne, anne' diye bağıyorlardı.
Öldüğümü zannediyordum. Kendimi çimdikledim, ölmemişim.
Devremi beyni parçalanmış görünce bayılmışım.

Bizi yan yana dizip 1570 mermi sıktılar...

Ayılınca şehit arkadaşlarımı sırt üstü çevirdim. Dokunduğum her uzuv elimde kalıyordu. Beyin, ayak.
Yardım aramak için yukarı doğru koşmaya çalıştım. Kan kaybediyordum. Asfalta çıktım, bir kamyonla
yakındaki Elmalı Karakolu'na gittim.
Olanları anlattığımda dinleyen jandarmalar ağlamaya başladı.

Helikopter, tanklar geldi. Şehitleri aldık.
Olay yerinde 1574 mermi kovanı bulundu.
Yani silahsız erlerin her biri için 50 mermi kullanmışlardı...

ŞEHİTLERİMİZİN RUHU ŞAD, MEKANLARI CENNET OLSUN...

UNUTMAYIN!
UNUTTURMAYIN! (ALINTI)